

© Landsorganisationen i Sverige 2014

Omslagsfoto: Lars Forsstedt

Grafisk form: LO

Tryck: LO-Tryckeriet, Stockholm 2014

ISBN 978-91-566-2957-0

LO 14.03 500

Det här är en rapport om det fackliga löftet och om dess fiender. Om de som vill ha LO-medlemmars röster men som i själva verket ställer arbetskamrat mot arbetskamrat. Som tycker att en svensk löntagare har mer gemensamt med svenska direktörer än med sina invandrade arbetskamrater. Den handlar alltså om Sverigedemokraterna.

Att SD är ett rasistiskt och främlingsfientligt parti vet vi. Men SD är också ett högerparti. Ett parti som i nästan varje viktig löntagarfråga ställer sig på högerns och arbetsgivarnas sida. I över åtta av tio omröstningar i riksdagen har de röstat med alliansen. Listan kan göras lång. Med SDs stöd har riksdagen exempelvis sagt nej till en nollvision mot dödsolyckor på jobbet, nej till förstärkt företagshälsovård och nej till meddelarfrihet för de anställda i privata välfärdsföretag. Det är också med SDs stöd som regeringen kunnat driva igenom sina skattesänkningar. En röst på SD är alltså en röst för ett fortsatt alliansstyre.

Varför tycker vi då att det är så viktigt att berätta om just SD? Svaret är att de är fiender till vår grundläggande fackliga idé. De spelar medvetet på människors känslor av framtidsoro och maktlöshet, känslor som de försöker utnyttja till att ställa löntagare mot löntagare utifrån vilket land man är född i. De erbjuder ett ”vi” att tillhöra och några andra, ”dom”, att hålla skyldiga. Men LOs värderingar utgår från alla människors lika värde och rätt. Därför kan vi aldrig acceptera att löntagare spelas ut mot varandra och att någon ställs utanför. Då skulle vi svika det fackliga löftet.

Den här rapporten är en del av vårt förbundsgemensamma projekt Alla kan göra något och är främst riktad till dig som är förtroendevald. Text- och faktaunderlag har vi fått från Expos Niclas Nilsson och frilansjournalisten Anna-Lena Lodenius. Vi hoppas att rapporten ska kunna inspirera och ge idéer till samtal på kurser, möten eller runt fikabordet på jobbet. Det är viktigt att vi samtalar och sprider kunskap om vad SD står för. Det handlar om vilken väg Sverige ska välja i höst och våra möjligheter att långsiktigt upprätthålla det fackliga löftet om solidaritet mellan löntagare.

Tobias Baudin
Förste vice ordförande
LO

Ingela Edlund
Andre vice ordförande
LO

SD – ett arbetarfientligt och antifackligt parti

LOs idé och värdegrund

LO är en idéburen och demokratisk organisation. Våra övergripande mål är att förbättra och bevaka våra medlemmars arbetsvillkor och arbetsmiljö samt att motverka orättvisor. Det fackliga uppdraget handlar om att förhindra konkurrens mellan arbetstagare. Vi har en enighet om villkoret och priset för arbetet. Det är en enighet som kommer till uttryck i kollektivavtalet, där alla människors lika värde och rätt är själva kärnan. Att hävda något annat än alla människors lika värde och lika rätt på arbetsmarknaden är att underkänna vårt löfte.

LOs grundvärderingar utgår från den fasta övertygelsen om alla människors lika värde och lika rätt. Denna djupa övertygelse har alltid varit den drivkraft som präglat LOs kamp för att skapa rättvisa och värdiga arbets- och levnadsvillkor.

Att stå upp för och värna allas lika rättigheter och skyldigheter på jobbet är kärnan i den fackliga verksamheten. Tillsammans kan och ska vi i fackföreningsrörelsen påverka samhällsutvecklingen och de faktiska förutsättningarna i arbetslivet.

Vår vision är ett samhälle som vilar på demokratiska, humanistiska och solidariska grunder, där välfärden är till för alla, inte några få privilegierade. Vi når det målet genom en enad stark fackföreningsrörelse, heltäckande kollektivavtal som tillsammans med en stark arbetsrätt förhindrar lönekonkurrens, social dumping och att olika grupper i arbetslivet spelas ut mot varandra. Kollektivavtal innebär att alla anställda inom samma avtalsområde ska behandlas efter samma regler och att ingen diskrimineras. Det handlar ytterst om allas lika rätt till arbete och egen försörjning, om att trygga medlemmarnas löner, arbetstider, utvecklingsmöjligheter, arbetsmiljö och andra arbetsvillkor. Det handlar också om att upprätthålla och utveckla välfärden, stärka demokratin och skapa värdiga och rättvisa, såväl som jämlika och jämställda arbets- och levnadsvillkor för alla utan undantag.

Med utgångspunkt i arbetarrörelsens värdegrund om att samhället ska vila på solidaritet, jämlikhet och rättvisa, är vissa saker inte möjliga att ställa upp på. Fackföreningsrörelsen kan aldrig acceptera att människor spelas ut mot varandra. Detta gäller i så väl samhället i stort som på arbetsmarknaden som helhet och på den enskilda arbetsplatsen.

Det fackliga löftet

Det fackliga löftet är kärnan i en fackförening. Att hävda priset för vårt arbete och insikten att om vi kan nå våra krav om vi är eniga. ”Enade vi stå – söndrade vi falla” brukar det heta. Fackföreningen är löftet – i organiserad form. Fackföreningens uppgift är att vårda, utveckla och stärka löftet. Se till att ingen kan tvinga någon medlem att bryta löftet. En fackförening kan sägas ha två övergripande uppdrag – att skydda arbetstagare mot godtycklig behandling och mot konkurrens på arbetets marknad.

Det är därför oroande att det finns ett växande politiskt parti som försöker så split mellan olika anställda, och inte månar om en slagkraftig fackföreningsrörelse. Detta parti heter Sverigedemokraterna.

Gemensam identitet viktigare än klasskamp

Klassbegreppet är centralt för den svenska fackföreningsrörelsen. LOs medlemsförbund organiserar arbetstagare på den del av arbetsmarknaden där löntagarna består av vad vi traditionellt kallar för arbetarklassen. Vår uppgift är att utjämna skillnader i arbets- och livsvillkor mellan samhällets olika klasser. Vi hävdar arbetarklassens intressen mot andra klasser men också mot samhället.

Sverigedemokraterna tycker inte att klass har någon betydelse. Det visar sig bland annat i det tal som Björn Söder, i dag partisekreterare i Sverigedemokraterna och sedan många år en av partiets absolut mest inflytelserika personer, höll 1 maj 2004 i skånska Perstorp. Björn Söder passade särskilt på att ge en känga till socialdemokraterna:

”Första maj är arbetarrörelsens och det arbetande folkets dag, och med tanke på hur långt socialdemokraterna har fjärrat sig just från det vanliga arbetande folket, som en gång i tiden bar upp deras rörelse, är det fullt logiskt att det är vi Sverigedemokrater och inte socialdemokraterna som demonstrerar här i Perstorp i dag.”

Han manade till nationell enighet.

”I kraft av vårt gemensamma öde, vår gemensamma forntid och vår gemensamma framtid vill jag mana till nationell enighet och solidaritet. [...] i stället för klasshat vill jag mana till **klassförbrödring**, i stället för könskamp vill jag mana till kärlek mellan män och kvinnor, i stället för mångkultur vill jag återskapa en **gemensam identitet**.”

I sitt tal formulerade Björn Söder det som är kärnan i SDs syn på samhället: Vi ska enas inom nationen, män och kvinnor, arbetare och företagare, inte kriga mot varandra. Det är de andra, de som kommer utifrån och som har en annan kultur, som är problemet. Detta är en tvivelaktig utgångspunkt för en den som vill driva igenom förändringar i arbetslivet.

Tillsammans är vi starka

Facket bildades ur en känsla av solidaritet mellan arbetstagare i en tid av fattigdom och armod. Villkoren förbättrades steg för steg genom gemensamma ansträngningar. Solidaritet innebär trygghet och gemenskap, både i facket och i samhället i övrigt. En anställd kan ha svårt att hävda sig på egen hand, men går vi ihop blir vi starkare. Anställda på den svenska arbetsmarknaden behöver en gemensam organisation som facket om de ska kunna slåss för rimliga villkor.

I facket förs en fredlig kamp för att stärka och försvara demokratin och utifrån detta bygga ett samhälle med målsättning att utradera klasskillnader, ökad jämlikhet och individuell frihet och solidaritet mellan människor. Utifrån denna målsättning är principen om alla människors lika värde helt grundläggande.

SD grundar sin politik på en nationalistisk idé och tänker tvärtom att konflikten i samhället inte står mellan kapital och arbete utan mellan olika identitet och kultur. Björn Söder pratar om en klassförbrödring. Han tycker att arbetare och kapital ska vandra hand i hand.

SDs politik är väsensskild från det arbetarrörelsen tror på. Arbetarrörelsen anser inte att det spelar någon roll vilket land vi råkat födas i. Vi har gemensamma intressen utifrån vår ställning i samhället.

Lika barn leka bäst

Målet för SD är alltså inte att skapa ett jämlikt samhälle, utan ett samhälle där alla är så kulturellt lika varandra som möjligt. Enligt SD har en arbetare mycket mer gemensamt med företagets ägare om denne är född i Sverige än vad hen skulle ha med Mustafa, som står bredvid på golvet och monterar ihop en ny Volvobil, men som är född i exempelvis Eritrea.

I SDs homogena samhälle tycker vi medborgare så lika som möjligt, beter oss på samma sätt och i praktiken kommer vi även att se tämligen lika ut. Enligt SD råder det ingen inneboende konflikt mellan svenskar. Tanken är att om vi är så lika som möjligt blir vi också mer sams. Om så väl företag som anställda delar kultur blir det inga konflikter, tror SD.

Var vi är födda är bara en av många faktorer som bidrar till att forma oss och som avgör hur vi ser på världen. Framför allt saknar ursprung och etnicitet totalt betydelse i det fackliga arbetet. Om en grupp börjar få det sämre drabbar det hela kollektivet, så småningom går botten ur och alla tvingas sänka sina löner.

SD ser konflikten mellan kapital och arbete som en motsättning mellan svenskar och därför är den fel enligt partiet. Svensken ska inte organisera sig utifrån klass utan utifrån nationell tillhörighet, så kallad identitet och kultur, och för den svenska nationens samlade intressen. Det är därför arbetarrörelsen alltid utmålats som huvudmotståndaren till SD.

Klassgemenskap och internationell solidaritet mellan arbetare är i total motsats till SDs nationalism. I relationen mellan anställda och deras arbetsgivare finns en grundläggande obalans som handlar om makt. Den anställde kommer alltid att befinna sig i ett förhandlingsmässigt underläge så länge det finns andra som också kan utföra samma jobb. Björn Söders idé om klassförbrödning är således en direkt grundstöt mot facket.

Så står det i SDs dokument

SDs första principprogram 1989, året efter att partiet bildades:

”Vår nation är ett kollektiv där vi alla har ett ansvar för folks bästa både nu och i framtiden. Vi tror att en etniskt och kulturellt **homogen** nation har större förutsättningar för en fredlig och demokratisk utveckling än en mångkulturell heterogen statsbildning.”

Ur det principprogram som gällde åren 2005-2011:

”Den viktigaste faktorn i ett tryggt, harmoniskt och solidariskt samhälle är den **gemensamma identiteten**, vilken i sin tur förutsätter en hög grad av etnisk och kulturell likhet bland befolkningen. Den nationalistiska principen bygger på idén om nationalstaten, att statens territoriella gränser ska överensstämma med de

befolkningsmässiga gränserna. **I sin ideala form är alltså ett sådant samhälle befolkningsmässigt homogent.**”

Även det principprogram som antogs 2011 innehöll formuleringar om vikten av en gemensam identitet:

”Vi ser således förekomsten av en **gemensam nationell och kulturell identitet** bland befolkningen i staten som en av de mest grundläggande hörnstenarna i en stark och väl fungerande demokrati.”

(Obs: Vår fetstil i citaten)

Sverige och svenskhet

Idén om att det krävs en ”homogen befolkning” för att nationen ska hållas ihop är central i alla extremnationalistiska och fascistiska partiers idébygge, och så även i SDs. Så här står det i det senaste principprogrammet:

”Vi ser således förekomsten av en **gemensam nationell och kulturell identitet** bland befolkningen i staten som en av de mest grundläggande hörnstenarna i en stark och väl fungerande demokrati.”

SD talar inte om ras. Det är i stället svenskheten som ska bevaras och hållas ren. SDs företrädare beskriver nationen, trots att den bara existerat som idé i några hundra år i mänsklighetens historia, som en djupt rotad ursprunglig gemenskap. För att bli en del av denna gemenskap krävs att man är svensk. Och hur man blir svensk är djupt villkorad och ska definieras av SD (SDs principprogram):

”Som infödd svensk räknar vi den som är född eller i tidig ålder adopterats till Sverige av svensktalande föräldrar med svensk eller nordisk identitet.”

”Som assimilerad till den svenska nationen räknar vi den med icke-svensk bakgrund som talar flytande svenska, uppfattar sig själv som svensk, lever i enlighet med den svenska kulturen, ser den svenska historien som sin egen och känner större lojalitet med den svenska nationen än med någon annan nation.”

Det räcker inte med att vara svensk medborgare. Du måste dessutom tänka och tycka på ett speciellt sätt och uppvisa lojalitet, annars är du inte en del av nationen Sverige.

”På samma sätt som den som är född in i en annan nation senare i livet kan bli en del av den svenska nationen menar vi också att man även som infödd svensk kan upphöra att vara en del av den svenska nationen genom att byta lojalitet, språk, identitet eller kultur.”

Tycker du inte som staten vill så är du inte en del av gemenskapen och har inte rätt att tillhöra nationen. Detta är en direkt antidemokratisk idé som står i bjärt kontrast till

arbetarrörelsens demokratiska frihetstanke, och påminner mer om hur auktoritära och diktatoriska stater agerat genom historien.

Det avgörande för ett fungerande samhälle, enligt SD, är samhörigheten inom nationen. SD vill väcka den "insomnade svenska identiteten" som ett sätt att skapa en gemenskap. Alla samhällsgrupper ska arbeta utifrån en gemensam sak och verka för nationens samlade intressen.

Så hur väcker man då till liv den så kallade svenskheten? Jo bland annat via att knyta an till vår historia och gamla seder och kulturyttringar. Det är exempelvis därför SD aktivt tar avstånd från moderna konstprojekt, men vill satsa på traditionella konstutställningar. Kommer det svenska folket i kontakt med sin historia och dåtid så kommer nationalismen växa sig stark, tror SD.

Skillnadsideologi

SD har som strategi att framstå som ett modern parti som inte använder gamla förlegade rasbiologiska begrepp. Numera talas det oftare om kultur. Men även kulturer beskrivs som något som är mer eller mindre omöjligt att förändra. Det vi formades till på den plats vi föddes avgör alltså vilka vi blir.

Partiet menar att vissa människor är så olika att de helt enkelt inte kan leva ihop. Skillnaden mot hur man tidigare beskrev olika raser är mindre än det kan verka.

Man kan säga att SD bygger sin människosyn på en skillnadsideologi. Oavsett vilka termer som används (exempelvis kultur, etnicitet eller religion – främst utpekade är muslimer) är det alltid samma människor som hålls utanför gemenskapen. För de som drabbas är skadan lika stor.

SDs ideal är ett homogent samhälle och partiet måste därför hela tiden peka ut skillnader mellan "svenskar" och "invandrare", samhället måste delas upp i "vi mot dem". Intoleransen ligger nära till hands i ett parti som är fixerat vid att dra gränser mellan människor.

Vad tycker SD om arbetslivet?

SDs syn på arbetsmarknadsfrågor har vacklat mycket genom åren. Längre hade partiet över huvud taget ingen politik för området. Fortfarande är arbetsmarknadspolitik underordnad andra frågor som partiet anser viktigare, som att hålla nere invandringen och värna om Sverige som nation. Men generellt har SDs arbetsmarknadspolitik oftast legat nära den som formulerats av allianspartierna.

I november 2007 intervjuade Dagens Arbeta (publicerad 26/11 av Anna Tiberg) SDs dåvarande arbetsmarknadsansvarig Per Björklund om SDs arbetsmarknadspolitik. Intervjun blev mycket uppmärksam, framför allt eftersom Per Björklund var så dålig på att ge några besked om hur partiets arbetsmarknadspolitik ser ut. Men intervjun innehåller faktiskt några intressanta svar:

”Klassamhället, vi har inte funderat över det, vi tänker inte i de banorna. Klass är inget vi funderat över, att generellt säga att det finns en motsättning mellan arbete och kapital, det gör jag inte. Det är mer en ideologisk fundering, och sådana ägnar jag mig inte särskilt mycket åt.”

Klassanalysen saknas alltså helt hos Per Björklund och han ser inte heller en generell motsättning mellan kapital och arbete på det sätt som beskrevs tidigare i texten.

Efter fadäsen med framträdandena 2007 läste Per Björklund på och återkom året efter med att han för egen del ansåg att medbestämmandelagen, MBL, skulle vara kvar. Dessutom meddelade han en kovändning även i andra frågor:

”Vi står upp för fackföreningsrörelsen, för kollektivavtalen och den svenska modellen.”¹

Vid samma tillfälle hade partisekreteraren Björn Söder kvar texter på sin blogg där de gamla formuleringarna om att ”facket fått alltför stort inflytande” fanns kvar samt önskemål om att LAS borde försvagas och MBL ersättas av en ny lag.

De riktlinjer som fanns i SDs partiprogram vid tiden för inträdet i riksdagen 2010 var betydligt mindre precisa:

”Målsättningen är att kunna tillvarata nationens samlade intressen. Avsaknaden av ideologiska bindningar och bevakande av särintressen på området gör att partiets politiska inriktning kan komma att skifta beroende på underliggande förutsättningar, politiska förändringar och konjunkurläge.”

SD utgår alltså från nationens intressen snarare än de anställda eller det svenska näringslivet. Innebörden i citatet är alltså att man som löntagare (om SD får makten) aldrig kan lita på var SD ställer sig, vilka frågor på det arbetsmarknadspolitiska området som partiet kan tänka sig att driva, eftersom detta kan komma att skifta beroende på hur samhällsutvecklingen ser ut. Jimmie Åkesson kan utifrån detta program sträcka upp fingret i luften, känna vart det blåser och agera därefter.

SDs nuvarande arbetsmarknadspolitik

Under Landsdagarna 2011 antogs ett ”nytt” arbetsmarknadspolitiskt program. Formuleringarna är något längre än i det tidigare programmet, men innehållet är i stort sett den samma: nationens samlade intressen är det viktigaste och arbetsmarknadsåtgärder utgår från en pragmatisk och tvärpolitisk syn (enkelt uttryckt: håll fingret i vinden, känn åt vilket håll det blåser och rösta för alliansens förslag).

”Sverigedemokraterna utgår från en **pragmatisk, tvärpolitisk hållning** inom det arbetsmarknadspolitiska området. **Målsättningen är att kunna tillvarata nationens samlade intressen.** Hög grad av stabilitet på arbetsmarknaden är en bra grund för

---

¹ Telefonintervju utförd av Mats Wingborg den 29/9 2008 inför arbetet med boken ”Slaget om svenskheten”, Premiss 2009 – med Anna-Lena Lodenius.

nöjda löntagare och ett produktivt näringsliv. Stabilitet förutsätter en god balans mellan arbetsmarknadens parter vilket i sin tur förutsätter en väl avvägd kompromiss mellan å ena sidan löntagarnas intresse av trygghet, god arbetsmiljö och goda försörjningsmöjligheter och å andra sidan arbetsgivarernas intresse för handlingsfrihet och tillväxtpmöjligheter. Såväl fackförbunden som arbetsgivarorganisationerna fyller härvidlag en viktig samhällsfunktion.”

Antifackliga uttalanden

SD har i olika sammanhang uttryckt en negativ syn på facket. I samma intervju i Dagens Arbete som citerades ovan förklarar Per Björklund att fackets inflytande bör försvagas och att såväl MBL som LAS måste urholkas ännu mer. Han uttrycker också att han tycker det finns problem med fackföreningarnas strejkrätt.

Björklunds hållning är väl förankrad i SDs ledning. Partisekreteraren Björn Söder har sagt (i partiorganet SD-kuriren nr 73/2007):

”Allt fler av de svenska arbetarna inser att varken fackförbunden eller sossepartiet arbetar för deras intressen.”

Partiordföranden Jimmie Åkesson har uttalat sig om den kritik som han mött från arbetarrörelsen (samma källa som ovan):

”Dessa försök att svartmåla oss görs i syfte att lura de svenska arbetarna. För fackförbunden och socialdemokraterna handlar det dock inte om arbetarnas väl utan om att behålla sina maktpositioner.”

Ska detta program genomföras i praktiken måste facket hållas kort. Om partiet menar allvar med att förändra sin arbetsmarknadspolitik från den ena dagen till den andra beroende på konjunkturläge kan inte löntagare ha något som helst inflytande. Men några omständigheter lär inte förändra sig. Bakom formuleringar som ”nationens samlade intressen” göms en främlingsfientlighet som oavsett inställning i andra frågor alltid kommer att vara inriktad på att till varje pris minska eller helst stoppa invandringen och ett parti som inte kommer att lägga två strån i kors för arbetskraft av utländskt ursprung.

SD är ett högerparti

”Sverigedemokraterna är ett modernt arbetarparti. Vi saknar de ideologiska låsningar som finns hos socialistiska och borgerliga partier”, står det i SDs senaste principprogram. Men sådana formuleringar ska inte lura någon väljare att tro att partiet inte har valt sida mellan blocken.

SD arbetar inte för våra gemensamma intressen som arbetare utan har endast fokus på en enda fråga som är helt irrelevant för förbättringar på jobbet: var vi kommer ifrån.

Under tiden i riksdagen har SD nästan alltid utnyttjat sin vågmästarroll för att stödja allianspartierna. Siffror från riksdagens utredningsutskott RUT visar följande:

- Omröstningar i Riksdagen som handlat om arbetsmarknadspolitik har SD sedan sitt inträde 2010 – när de haft en vågmästarroll – röstat för alliansens förslag i **71,4 procent** av fallen.
- I alla omröstningar där SD har haft en vågmästarroll har de röstat med alliansen i **84,9 procent** av fallen.

Tankesmedjan Tiden har tagit fram en rapport där det klart framgår hur SD stöttat den borgerliga regeringen (Stödpartiet En analys av hur Sverigedemokraterna röstat i Riksdagen/Rapport 1 2014).

SD har förklarat att partiet ser Socialdemokraterna som sin huvudkonkurrent inför valet 2014 och att partiet har som mål att vinna så många socialdemokratiska väljare som möjligt.

Detta hoppas partiet åstadkomma med ett program som innehåller prioriteringar på välfärdssektorn, sänkta skatter genom ett femte jobbskatteavdrag och krav på rätt till heltid. Med detta program hoppas partiet locka fler inom LO-kollektivet, inte minst kvinnor.

Så här sa Jimmie Åkesson i samband med partiets Landsdagar den 22 november 2013 (enligt Sveriges radio):

”För Socialdemokraterna är det den internationella socialismen som är viktigast. För oss är det svenska intressen som är viktigast. Därför är vi ett bättre alternativ för svenska löntagare. Det finns väl olika typer av socialdemokrater och vi har kanske inte störst chans att nå de väljare som är de mest genuina socialdemokraterna utan det är de vanliga löntagarna jag syftar på.”

Ytterligare ett tecken på att SD framför allt är intresserade av att angripa arbetarrörelsen är att de två SD-riksdagsmännen Erik Almqvist och Mattias Karlsson 2012 motionerade om att avskaffa 1 maj som allmän helgdag (motion 2012/13: K384). Som orsak framhölls att denna dag haft en splittrande inverkan på samhället.

Det är alltså inte högern som splittrar samhället och inte heller fascismen eller nazismen. Det är arbetarrörelsen som splittrar samhället enligt SD. Det är arbetarrörelsen som är huvudmotståndaren.

”Till skillnad från våra övriga helgdagar är den inte knuten till en tradition som har omfattats av hela folket, utan endast av en ideologisk och politisk gruppering. På grund av detta faktum har den därför också ofta haft en splittrande snarare än en enande inverkan på samhället”.

Splittrar arbetarrörelsens organisering

Som nämnts vill SD inte se en konflikt som handlar om kampen mellan kapital och arbete, och inte heller att arbetare organiseras utifrån det gemensamma intresset att man är arbetare och delar samma värde. Börjar arbetare göra skillnad på människor och ställa arbetare mot arbetare försvagas och splittras arbetarrörelsen och då kan inte heller fackets

skyddsvärn upprätthållas. En hög organisationsgrad och starka kollektivavtal är andra viktiga delar för att den svenska modellen ska fungera.

Kvinnan ska veta sin plats

Familjepolitiken är central för alla högerpopulistiska partier eftersom den är kopplad till kampen för en etniskt homogen befolkning. Det finns skillnader mellan män och kvinnor och så ska det förbli. Ofta hänvisas det dessutom till att skillnaderna är av biologisk natur just för att visa på hur i grunden omöjliga de är att förändra. Därför saknar även SD förslag på att utjämna skillnader mellan kvinnor och män, t ex på arbetsmarknaden.

I Sverigedemokraternas principprogram står det följande:

”Sverigedemokraternas uppfattning är att det existerar medfödda skillnader mellan de flesta män och de flesta kvinnor som går bortom det som kan observeras med blotta ögat. Vi är också av den uppfattningen att de manliga och kvinnliga egenskaperna i många fall kompletterar varandra.”

Sverigedemokraterna motsätter sig individualiserad föräldraförsäkring och vill också sänka aborträtten från 18 till 12 veckor.

I motionen ”En jämställd arbetsmarknad” (Motion 2012/13: A291) förklarar Sven Olof Sällström att det inte går att koppla ihop livsvalen med könsroller.

”Vi baserar vår jämställdhetspolitik på sunt förnuft och vetenskap. Vår politik tar sin utgångspunkt i hur män och kvinnor **är**, inte hur de borde vara”.

Enligt SD bestäms livssituationer för kvinnor helt utifrån kvinnors egna livsval och beror inte på samhällsstrukturer och att kvinnor förtrycks i samhället. Sven Olof Sällström fortsätter i samma motion med att förklara:

”Det finns inga belägg för en lönediskriminering på arbetsmarknaden [...] Skillnader mellan kvinnors och mäns lön beror på att kvinnor väljer låglöneyrken. Det leder till löneskillnader på arbetsmarknaden samt en överrepresentation av män i bolagsstyrelser, något som dock inte kan förklaras utifrån diskriminering utan de olika livsval som män och kvinnor gör.”

I en intervju med Carina Härrstedt (Ordförande för SD-kvinnor) i tidningen Aktuellt i politiken (publicerad 17/12 2012 av Jan Söderström) svarar hon på frågan:

”Men om alla företagsledningar består av män och alla valberedningar består av män som anställer och rekryterar män, då pågår en kvotering redan i dag?

– Jag skulle inte vilja påstå att det pågår en kvotering. Utan det har ju snarast bara blivit som det har blivit.”

Det är avsevärt fler män än kvinnor som röstar på SD. Men partiet arbetar aktivt för att nå ut till fler kvinnor och ser också ut att lyckas. Inför valet 2014 är kvinnorna en prioriterad grupp enligt SDs kommunikationsstrategi.

Det är också avsevärt färre kvinnor som syns i SD. Det finns bara fem kvinnor i partistyrelsen som totalt består av 21 personer och fyra kvinnor ingår i SDs riksdagsgrupp på 20 personer.

Attack mot arbetarrörelsens medlemmar

”Muslimer är det största hotet mot vårt land sedan andra världskriget...”

Jimmie Åkesson i Aftonbladet

”Europa står inför det värsta hotet någonsin – långt värre än tidigare hot från nazism och kommunism...”

Richard Jomshof (SD) om muslimer i Sverige

SDs intolerans och kollektiva skuldbeläggning är en direkt attack mot arbetarrörelsens medlemmar. Detta är inte en attack mot ”de andra” eller ”muslimerna”, det är en attack mot din kamrat och LO-förbundens medlemmar.

De medlemmar som facken har som uppgift att försvara. Att peka ut människor och LO-förbundens medlemmar som ett större hot än förintelsen och Josef Stalins utrensningar är ett direkt påhopp på LO-förbundens medlemmar. Konsekvenserna av den politik som SD för splittrar och ställer arbetare mot arbetare!

I stället för LO bildas nya fack

SDs syn på facket är typisk för många nationalistiska partier. En liknande tanke finns även hos rent antidemokratiska rörelser som nazismen eller fascismen. Nazisterna etablerade andra fackföreningar på 1930-talet som skulle främja de nationella gemensamma intressena och som självklart var verkningslösa när det gällde att förbättra arbetarnas villkor. De fick aldrig särskilt många medlemmar i Sverige.

I januari 2014 bildade personer i SD ett eget fackförbund som döptes till Löntagarna. Organisationen påstås vara fristående från partiet men den presenterades i SDs tidning SD-Kuriren i december 2013, och har getts stort utrymme på partiets Facebooksida. Löntagarna kommer inte att teckna kollektivavtal utan ska mer ses som en intresseförening.

Löntagarna marknadsför sig med lägre avgifter än LO-förbunden. Men det viktiga är inte bara hur hög avgiften är utan vad man får för den, även en låg avgift är för hög om den i praktiken inte ger några som helst förmåner.

Huvudanledningen till att Löntagarna bildats uppges vara kritik mot att en del av LOs pengar går till socialdemokraterna. Detta är ett beslut som fattas på LO och förbundens kongresser i god demokratisk ordning. Skälet till att LO och förbunden har facklig politisk samverkan med socialdemokraterna är att man har gemensamma värderingar och en gemensam syn på hur samhället bör se ut.

Sammanfattning

Vår fackliga värdegrund att alla har lika värde och rättigheter är avgörande för hur starka vi är och hur mycket vi kan påverka arbetsgivare och politiska beslut. Sverigedemokraternas idéer om vilket samhälle de vill ha går alltså tvärtemot vår fackliga idé.

Fackets uppgift är att höja värdet av att vara arbetstagare. Både i arbetslivet och i samhället i stort. Vi måste på bred front ta fajten om allas lika värde och allas lika rätt. Den politiska konflikten med den nationalistiska högern som t ex SD träffar oss rätt i vår kärna. De underkänner klassbegreppet. De menar i stället att det gemensamma i Sverige handlar om identitet och kultur. De skjuter på allas lika värde och allas lika rätt, vårt löfte. Det fackliga medlemskapet känner inga etniska gränser, det frågar inte efter religion eller sexuell läggning. Vi måste fortsätta att försvara det fackliga löftet.

Rapporterna kan hämtas som pdf-dokument på LOs hemsida eller
beställs från LO-distribution:
lo@strombergdistribution.se
Telefax: 026-24 90 26

Mars 2014
ISBN 978-91-566-2957-0
www.lo.se